

Waers maedje met een royaal hart

ROERMOND

Dit weekeinde tuft ze voor de laatste keer met haar toeristentreintje door Roermond en je kunt je afvragen wat in de afgelopen maanden nou eigenlijk de bezienswaardigheid was, de bisschopsstad of de karavaan van Resi Coumans zelf? Peter Hamans sprak met de geboortige Haelense die een haatliefdeverhouding heeft met de stad Roermond.

Over haar boemeltreintje:

'Roermond is een dode stad. Na zes uur 's avonds kun je er een kanon afschieten. Ze bouwen alleen voor mensen met een grote beurs en de jeugd vlucht weg. En al die zogeheten werkgelegenheid? Ach, als broeken vouwen voor een paar eurootjes per uur in het outlet je grote droom is, ja, dan heb je wel werk. Dus we zitten hier aan de bar en er wordt geroepen dat we zelf iets moeten doen om het levendiger te maken. Toen is het idee voor dat treintje geboren. We wilden mensen ook de plekken laten zien waar ze normaal nooit komen. Even gegoogeld en een week later stond het treintje hier voor de deur. De reacties zijn positief. En ik hou meer van de anekdotes dan van de jaartallen. Want wat hebben ze eraan om te weten dat in 1468 in Roermond iets is gebeurd? Nee, dan rij ik liever met het treintje langs mijn oude huis en zeg: 'Kijk lieve mensen, hier heb ik nu vóór mijn scheiding gewoond!' En wist je dat Roermond twee

minister-presidenten heeft geleverd, Ruys en Cals? Ruys woonde aan de Swalmerstraat 13. Wist ik ook niet, heb ik allemaal door dat treintje geleerd. Dit weekend rijden we voor het laatst. Ik heb me laten influisteren dat het iets bijzonders wordt, dus ik laat me maar verrassen. Ik heb het samen met Frans Meisters gedaan. Veel houden we er niet aan over. We kunnen er straks met z'n vieren lekker van gaan eten. Ik denk bij One, maar een exclusief tafelwiltje zit er toch niet aan, vrees ik.'

Over café Resistent:

'Na mijn scheiding ben ik in de bediening gaan werken. Ik verdiende zes euro per uur en dacht, tja, dat kun je het net zo goed zelf gaan doen. Ik heb altijd graag een kroeg willen hebben maar mijn ex-man niet. Toen liep ik Tuur, mijn huidige vriend, tegen het lijf en samen zijn we tien jaar geleden met Resistent begonnen. Leuke mensen, leuke muziek, lekker sfeertje. Het is leuk werk maar best zwaar. Toen we begonnen kostte een vaatje bier omgerekend 85 euro, nu betalen we 107 euro. Dat vind ik echt beangstigend, want waar moet dit naar toe? Het is van de zotte want we moeten bijna 2 euro voor een glas bier vragen, ik schaam me onderhand kapot. Kastelein zijn is

Resi Coumans: 'Ik schaam me kapot om bijna twee euro voor een pilsje te vragen'.

Foto: Peter Hamans

vaak ook toneelspelen, niet teveel maar je kunt ook niet als een dood vogeltje achter de tap staan. En het is ook best heftig. Die is overleden, die heeft kanker, die ander gaat ook bijna dood, jongen, je krijgt wat familiegeschiedenissen voor je kiezen. Ik had net zo goed in de zorg kunnen gaan werken.'

Over de muziek:

'De liefde dreef me naar Roermond. Ik ben geboren in Haelen, da's toch een beetje een raar dorp. Alles en iedereen hangt daar als los zand aan elkaar. Het was geen echte gemeenschap zoals in Neer. In Haelen hadden ze zelfs geen raad van elf, wel een raad van zelf. Mijn moeder is de bekende beeldhouwster Truus Coumans. Mam is nu 85, het gaat goed met haar, we bellen elke week. Ik ben de jongste van drie kinderen. In de ogen van de buitenwacht vormden we in Haelen misschien wel een aparte familie. De mensen zeiden altijd 'Bie die van Coumans ligge ze nog in bed', ha ha! Als kind wilde ik chirurg worden, later werd het de toneelacademie. Ik op mijn 17e ernaartoe, zeiden ze dat ik te jong was voor de opleiding. Ik was toen al een waers maedje en dacht: bekijk het toch. Ben ik bij speelgroep Gelre in Roermond begonnen en later met mijn eigen cabaretgroep

op pad gegaan en leuke dingen gedaan. Kom ik in Amsterdam, zegt de dochter van Johnny Kraaijkamp tegen mij: 'Meid, je hebt het aan je reet hangen, kom toch deze kant op.' Maar nee, nooit gedaan, en het is ook goed zo. Niet te lang meer over nadenken. Ik heb er geen spijt van. Spijt is een nutteloze emotie. Ik heb jarenlang met Hay Hutjens, ja die van de VVD, een muzikaal duo gevormd. Overal zijn we geweest, zelfs in Oegstgeest. Oegstgeest! Volgens mij hebben we alle golf- en tennisclubs van Nederland wel gehad maar toen ik voor de duizendste keer Bad Moon Rising moest zingen hebben we er een punt achter gezet. Toen ik op m'n 38e vrijgezel werd heb ik de cd 'Beetje bang' gemaakt. Na mijn scheiding moest ik zaken op een rijtje krijgen en antwoorden verzinnen op vragen waar ik me nooit echt druk over had gemaakt zoals 'wie ben ik?' en 'wat wil ik?'. Een cd maken, dat wilde ik. Heb ik dus gedaan. Zitten we in de studio in de kelder van Matisse, komt daar Arno Adams binnenwandelen. Ik kende hem toen niet en zocht nog een duet, of hij misschien iets wist? Arno pakte een bierviltje, zette wat krabbels en het nummer 'Zie aan zie' was geboren. Heb ik samen met hem ingezongen, is nog een bescheiden hitje

geweest. Arno, leuke man, hij wilde wel iets met mij, maar nee. Resi Coumans en Arno Adams vinden het leven allebei zwaar, maar het grote verschil tussen ons tweeën is dat ik er niet aan onderdoor ga. Ik vlucht niet in de drank en had ook geen zin om samen met hem in de goot belanden. Af en loopt hij nog binnen in m'n café. Toen ik vroeg of hij hier wilde optreden zei hij 'Ja, is goed, maar niet op zondag.' Ik vroeg waarom niet. Blijkt zijn pianist Mike Roelofs ineens in de Heer te zijn. Die werkt niet meer op zondag. Nou ja, zei ik, dan kom je toch tweede kerstdag...'

Over de politiek:

'Met Roermond heb ik een haat-liefdeverhouding. Roermond is een kannibalenstad die in de regio alles opvreet maar wat heeft het ons nou eigenlijk allemaal gebracht? Ik woonde er pas toen ik auditie ging doen voor de hoofdrol in de bonte avond van D'n Uul. Zie ik die maedjes van D'n Uul met een scheef oog naar me kijken en hoor ze zeggen 'Waat duit dét hie?' Toen had ik al gegeten en gedronken. Ik zei: laat maar zitten. Ik heb me nooit aangepast en dat doe ik ook nu niet. Later hebben Marja en ik nog vaak opgetreden voor D'n Uul, daar niet van, we zouden de nieuwe Bibi

en Vincent worden, maar mensen moeten me wel in mijn waarde laten, anders word ik link. Ik stem altijd zo links mogelijk, zeg maar SP, maar ik word geen lid van die partij. In 2006 deden we met de partij Positief Roermond mee aan de gemeenteraadsverkiezingen. Eerlijk gezegd om het zaakje een beetje te stangen want we zaten ons in het café te ergeren over de politiek. Ik heb toen allemaal prominente kroegtijgers en stamgasten op m'n lijst gezet. Nét geen zetel gehaald. Er werd wel denigrerend gedaan over 'die cafélijst' maar vergeet niet dat bij mij óók advocaten en psychologen over de vloer komen. Met z'n allen schreven we het partijprogramma en filosofeerden we volop over hoe het anders moest in Roermond, dat was een heerlijke tijd. Nu zijn we verbonden met de Stadspartij Roermond. Ik zit in de commissie Ruimte. Ik lach me kapot. Af en toe sms ik 'bla bla bla' vanuit het stadhuis naar Tuur als er weer oeverloos wordt gezwaamd in zo'n vergadering. Noem het maar mijn guilty pleasure, ik geniet stiekem van het gebazel en gezeur maar vind het tegelijk schandig wat er gebeurt en hoe er in de politiek op de man wordt gespeeld. En ik maak me echt zorgen over het feit dat veel mensen in Roermond niet zelf

nadenken en alles geloven wat hen door de politiek wordt voorgekauwd. De helft van Roermond interesseert die hele politiek helemaal niets. Ik hoop echt dat de huidige coalitie blijft bestaan. Ze doen goed hun best. Ik probeer als commissielid mijn steentje bij te dragen maar het wordt toch hoe langer hoe ingewikkelder. Ik heb al voorgesteld om raads- en commissielieden bijscholing te geven want we zullen in het kader van de decentralisatie straks besluiten moeten nemen over zaken waar we nu helemaal geen verstand van hebben.'

Over de toekomst:

'Ik ben een zondagskind. Geboren op Goede Vrijdag en gedoopt met Pasen. Nou, beter kun je het toch niet krijgen, hé?! Zoals ik al zei, het kroegleven is mooi maar best wel zwaar. We gaan nu twee weken dicht, even bijtanken. Ik ga samen met Tuur op tienertoer. Paar dagen Zuid-Beveland, een dagje naar Someren en naar Valkenburg en naar Fleetwood Mac in Keulen. Straks komen de verkiezingen. Ik doe weer mee met de Stadspartij. Je kunt wel knottere op alles en iedereen maar als je niets doet, gebeurt er ook niets. Er moeten luizen in de pels blijven.'

Peter Hamans